

1735.

1. Birckenstock, J. Passavi : De obligationibus et actio-
nibus, illarum natura, vi, potestate atque effectis
cum ex placitis juris civitatis, tum ex principis juris
naturalis et gentium.
2. Fuch, Hermann Paulus : De eo, quod justum ad circa
punctum honoris vulgo omni point d'honneur.
3. Lozzen, Joann Michael : De iustitia, seu re vera hominum
universali ad aeternam felicitatem
4. Fuch, Hermann Paulus : De pacto reservati Domini in ven-
ditione usque ad pretii residui solutionem, ejusque
effectibus iniquioribus in concursu potissimum
curatorum.
5. Reinhardt, Tobias Jacob, Facult. jur. vice decanus :
ad ... Dissertationem inang (Christiani Gottlieb Schmitz)
invitata.
6. Reinhardt, Tobias Jacob, Facult. jur. vice decanus :
ad ... Dissertationem inang ... (Christiani Schmitz) invitata.

7. Reinhardt, Tobias Tacit, Facult. juris esse decanus
... et Dissertationem in omni (Philosoph. Henrici 'Lickmann')
invitat.
8. Reinhardt, Tobias Tac.: De qualitate actionum et
exceptionum in processu executionis.
9. Reinhardt, Tobias Tac.: De testamento imperfecto
perfectum infirmante.
10. Schen, Christianus Tacitus: De venia aetatis
11. Tsch, Hermann Paulus: De raro ac exiguo usu
processus honorarii et dinarii, per sententiam
in summarissimis latam reservati.
12. Schorchus, Hieronymus Tridericus: De eo, quod honestum,
justum et decorum est circa defectionem inquisiti.
13. Schuesler, Christianus: De eo, quod circa operas
inquisitionis et criminalis justum est.
14. Simon, Antonius Humier: De jure consueudinario

15. Stahlus, Fr. Joannes: Dissertationis in ang. medica,
sistens in nosologiam sive methodum, quae in se
ipso expertus est, enumerationem.
16. Heltze, Friedr. Lebnicht: De mariti obaerati in bonis
uxoris uti competentis usus fructus renunciatione,
quatenus valeat?
17. Streckler, Cons. Wilhelmus: De causis, quae maritum
ab usus fructu bonorum uxoris excludunt?
18. Streckler, Cons. Wilhelmus: De praetoris bellii, quem
vulgo auditorem vocant, officio in causis crimi-
nibus.
19. Streckler, Cons. Wilhelmus: De advocatione praevanitate.
20. Streckler, Cons. Wilhelmus: Diverbula in ang. familia et
legem Pompejanam de pariter, etc.
- 24^a = Streckler, Cons. Wilhelmus: De fide et legalitate
medici in investiganda veritatem lethali
- 1 exempl 1755 et 1756.

22. Stricker, Cas. Wilhelmus: De nullitate alienationis
hereditatis absentis sub tempore legitimum a cura
fore factae.
23. ² Stricker, Cas. Wilhelmus: De fideicommitto sub
clausula: quicquid post mortem superferit, relicto.
2 Inedit. 1735 & 1753.
24. Strut, Dr. Philippus, Facult. juridicae decanus (ad orationem
latam in univ. (Joannis Gottliebii Osami) invitat.
25. Strut, Dr. Philippus, Facult. juridicae decanus: . . .
ad dissertationem in univ. (Christiani Gottliebii Stollpii)
invitat.
26. Strut, Dr. Philippus, Facult. juridicae decanus. . .
ad dissertationem in univ. (Christiani Jacobi Federicelli
Goerresii) invitat.
27. Such, Hermann Parvus: De observantia statutorum
municipalium in municipiis non probanda.

1313

1735, 21a

22
21

DISSERTATIO INAUGURALIS IURIDICA,

DE
FIDE & LEGALITATE
MEDICI IN INVESTIGANDA
VULNERVM LETHA-
LITATE,

RECTORE VNIVERSITATIS MAGNIFICO,
FACVLTATIS IVRIDICÆ P. T. DECANO,
DN. TOBIA JAC. REINHARTH,
JCTO, RELIQVA,
INCLVTÆ FACVLTATIS IVRIDICÆ
ERFORDIENSIS
CONSENSV ET AVCTORITATE,

SVB PRÆSIDIO
DN. CONRADI WILH. Streckerz,
JCTI, IVRIDICÆ FACVLTATIS ET IVDICII ELECTORALIS PROVINCIALIS
ASSESSORIS, PROFESSORIS PVBLCI, CIVITATIS ERFORDIENSIS
STNDICI ET CONSVLIS,

— PRO GRADV DOCTORALI
RITE AC LEGITIME CONSEQVENDO,
PVBLCIE DEFENDET
AVTOR
HENRICVS GOTTLIEB JACOBS,

Gottharus.

IN AVDITORIO JCTORVM MAIORI
DIE XXIX. MARTII, M DCC XXXV.

ERFORDIÆ, Typis HERINGII, Acad. Typogr.

DISSERTATIO UNIVERSITATIS JURIDICAE

DE

FIDE & LEGALITATE
MEDICINAE INVESTIGANDA
VULNERVM LITTA-
LITATE

AVAM

RECTOR UNIVERSITATIS MAGNIFICVS

FAVIT JURIDICVS ET MEDICVS

DR. THOMAS JAC. REINHOLDT

CIV. MEDICVS

INGVLTIS FACULTATIS JURIDICAE

ERFORDIENSIS

CONSENSV ET AVCTORITATE

SVB FAXS. SVB

DR. CONRADI WILHELM. REINHOLDT

PROF. PABLIORIS ET JURIS NAT. ET CIVILIS
MAG. PABLIORIS ET JURIS CIVILIS ET CRIMINALIS
JURIS ET CONSENSV

PRO GRADU DOCTORALIS

AVT. AC LEGIT. AVT. AVT.

AVT. AVT.

HENRICVS GOTTFRED JACOBVS

AVT.

IN AVT. AVT. AVT. AVT.

AVT. AVT. AVT. AVT.

AVT. AVT. AVT. AVT.

Q. D. B. V.
DISSERTATIONIS JURIDICÆ INAUGVRALIS
DE
FIDE ET LEGALITATE
MEDICI IN INVESTIGANDA
VULNERVM LETHA-
LITATE

§. I.

Eges divinas æque ac humanas
homicidam dolosum ultore fer-
ro persequi, neminem nisi omni-
um rerum ignarissimum latere
potest. Quemadmodum vero,
si capitis pœna affici debet hu-
jus delicti reus, duo requiruntur

1) *dolus*, sive propositum ac voluntas alterum interfi-
cendi, l. 1. §. 3. ff. ad L. Cornel. de sicar. l. 7. § 16. ff. eod.
Conf. GERHARD. NOODT. *probabil. Jur. Civil. lib. IV.*
t. VII. § VIII. CARPZOV. *Pr. Ret. Crimin. P. I. qu. 1.*
2) *anim*

§ 3. nec non 2) mors ex facto contra vitam alterius sponte suscepto NECESSARIO secuta: vid. STRYCK. in usu Mod. ff. tit. de privat. delict. §. 9. CORNEL. VAN BYNCKERSHOEK. *Observat. Jur. Rom. lib. 3. c. 10.* ita, ut de posteriori cum primis requisito liquido appareat, in qualitatem vulneris, utrum sit *Lethale, nec no*, sedulo inquiri, eumque in finem legitima ejus inspectio à Medicis & Chirurgis juratis fieri debet. CARPZOV. *Pr. rer. crimin. P. 1. Qu. 26.* BRUNNEMANNI. *de Process. inquis. c. 7. n. 16. seqq.* Qua in re quomodo versari oporteat Medicum, si fidem suam ac legalitatem judici probare velit, loco speciminis Inauguralis aliquanto plenius exponere in animum induxi.

§. II.

Quamvis autem non ignorem, esse quosdam Jctos haud incelebres, quibus isthæc de lethaliitate vulnerum necessariò investiganda opinio erronea, & à juris ratione aliena videtur, ratis, ordinariam homicidii pœnam indiscriminatim locum habere, sive læsio alteri illata absolutam moriendi necessitatem post se traxerit, sive morti solum causam præbuerit. Conf. BODINI *differt. de non requirenda lethaliitate vulnerum habit. Hal. 1703.* juncto Programmate s. STRYKII *Wittebergii Anno 1691.* publicato, quod integrum ferè recenset VALENTINI in *Pandectis Medico legal. Part. II. Prolegom. p. 289. sequ.* argumenta tamen, quæ pro stabilienda hac sententia adferuntur, infirmiora sunt, quam ut concludenda doctrinæ communi, ipso usu & praxi judiciorum fati-

fatis comprobata, queant sufficere. Quando enim incertitudinem rei, infinitasque Medicorum inter se de lethalitate vulnerum diffensiones objiciunt; commode reponi posse videtur, Medicorum de vulnerum qualitate præcepta persæpe non adeo vaga esse ac lubrica, quin exactum de iis iudicium certisque rationibus subnixum ferri queat; quod si vero eveniat, ut Medici circa renunciationem vulnerum lethalium inter se discrepent, ponderandas esse rationes, in utramque partem adductas; posse quoque rem eo in casu tertii cuiusdam arbitrio committi, & quamvis ista dispectio nonnunquam difficillima ac tantum non impossibilis appareat, dandum tamen tunc aliquid esse humanæ imbecillitati, nihilque peccare iudicem, sive ob renunciatam vulneris lethalitatem, de qua forte dubium adhuc superest, pœnam ordinariam vulneranti dicitur, quod ipsi etiam dissentientes volunt, sive ob negatam à Medicis lethalitatem pœna extraordinaria illum adficiendum esse pronunciet, præsertim cum eum, qui mortem promeruit, lenius coercere, quam qui non promeruit, ad supplicium rapere, satius sit.

§. III.

Regerunt quidem ulterius contrariæ sententiæ patroni, jure nec divino nec humano decantatam illam lethalitatis vulnerum indagacionem præceptam, sed ea insuper non habitâ, capitis pœnam in homicidas dolosos statutam esse. At vereor, ne in probatione hujus asseriti deficiant. Utut enim in sacris Pandectis expressè

A 3

ac

ac conceptis verbis nihil de ea dispositum reperiatur: quia tamen sanctissimum Numen vulnerantem non ob quamcunque vulnerationem, quæ occasionem morti, ex aliis fortean causis per accidens insecuta, præbuit, ultimo supplicio puniri iussit, sed talem demum percussionem, unde homo mortuus est, morte expiandam voluit, *Exod. XXI. v. 12.* hinc ultro consequitur, inspectionem aliquam vulneris instituendam esse, cum sine ea, utrum homo læsus ex vulnere perierit, nec ne judicari nequeat. Add. BARTHII *Hodeg. Forens. c. 6. §. 6. p. 877. n. 2.* Jus Romanum vero quod attinet, in eo frequentissime inter vulnera mortifera & non mortifera distinguitur, *v. l. II. §. 3. l. 15. §. 1. l. 30. §. 4. l. 36. §. 1. ff. ad L. Aquil. & imprimis à JULIANO in l. si. pr. ff. d. iii.* notanter definitur; non illos solum occidisse videri, qui ita vulnerassent, ut confestim vita privarent, sed etiam eos, *quorum ex vulnere certum esset, aliquem vita excessurum.* Nec juvat dissentientes, textus allegatos de reparatione damni, per vulnerationem aut occisionem servi dati, tantummodo agere, ac propterea locum habere vix posse, ubi de vindicta publica & irrogatione pœnæ capitalis ob hominem occisum quæstio sit. Enimvero si vulnera mortifera seu lethalia à non mortiferis sive non lethaliibus tam sollicitè fecernenda sunt, quando de damno pecuniario resarciendo ac pœna civili solum agitur: multo magis ad illud discrimen respiciendum erit, ubi pœna ultimi supplicii inferri cuiquam debet. Evidentissime vero de isthac vulnerum inspectione & renunciatione *in ordinat.*

nat. Crim. Carol. art. 147. § 149. cautum est, adeo ut de ejus necessitate adhuc dubitare velle absolum videatur.

§. IV.

Nec majoris ponderis sunt, quæ doctrinæ communi à secus sentientibus præterea opponi fuerunt, dum modo astutiam judicum, qui reo faventes id agunt, ut necessaria quædam in inspectione omittantur, & ita reus à pœna homicidii ordinaria absolvatur, modo calliditatem Advocatorum, inspectionem & renunciationem vulnerum variis subinde ex causis impugnantium, non alio fine, quam ut dubium reddatur homicidium ac proinde pœna ordinaria in arbitrariam mutetur, modo denique inconcinnitatem sententiæ hujus communis objiciunt, eo quod inspectionis necessitas illo quoque in casu, ubi vulneratus illico mortem oppetit, urgeatur, eaque omisâ, vel non rite factâ, pœnam extraordinariam solum infligendam esse contendatur, quamvis cum ratione vix ambigi possit, quin læsus ex accepto vulnere occubuerit. Verum enim vero, cum hæc & similia partim inter abusus, quos cordatiores merito damnant, referri debeant, partim hoc ad summum tantummodo evincant, quod in certis quibusdam ac specialibus casibus inspectio non necessaria sit, hinc quam nullam ista vim consequentiæ habeant, nemo non intelligit. Planè abusus, qui heic & nunc observantur, institutum in se optimum haudquaquam viciant, aut illegitimum efficiunt. Et
 si

si vel maxime concedamus, in specie proposita vulneris Inspectionem & renunciationem minime desiderari, sed ea quoque neglecta capitis poenam nihilominus posse irrogari, quam sententiam cum primis tunc BRUNNEMANN. *de Process. Inquis. c. 7. n. 20.* HERT. *de inspect. ocul. §. 17.* KRESS. *ad Const. Crimin. Carol. art. 147. n. 2. p. m. 319.* WERNHER. *P. 3. obs. 152. & P. 4. obs. 4. alii,* quamvis & rationibus non levibus dissentiant CARPZOV. *Pr. Rer. Crim. P. I. qu. 26. n. 46.* BARTH. *in Hodeg. Forens. c. 6. §. 6. p. 877. n. 1.* nec non ex Medicorum ordine VALENTINI *in Pandect. Medico-Legalib. P. II. Sect. I. §. 8. p. 296.* itemque BOHNIVS *in Exam. vulner. lethalium Sect. I. c. 3. p. 63. & 64.* inde tamen inferre non licet, quod extra hunc casum Inspectione & renunciatione vulnerum in genere opus non sit, cum à particulari ad universale non procedat illatio.

§. V.

Ostendimus hucusque, ne supervacanea censeatur nostra tractatio, inspectionis & explorationis vulnerum in casu homicidii commissi necessitatem. Nunc igitur ad thematis propositi explanationem propius accessuris ante omnia expendendum videtur, quisnam proprie sub appellatione Medici hoc loco intelligatur. Quamvis enim alias eo nomine veniant omnes, qui in universum salutis hominum curam agunt, *l. r. §. r. ff. de Extraord. cognit.* eorumque non modo sanitatem aptis & naturae convenientibus remediis providè conservare, sed & si eadem per varii generis morbos labefactetur,

tur, naturæ aberranti, vel externam cooperationem desideranti, ceu Ministri ejus, dextrè succurrere norunt: quia tamen etiam illi nonnunquam Medicorum nomine insigniuntur, qui tantum alicujus partis corporis vel certi doloris sanitatem pollicentur, utputa si auricularios, si fistulæ vel dentium, l. 1. §. 3. ff. de Extraord. cognit. itemque qui corporis humani læsiones ac vulnera ligare curareque inprimis didicerunt, quales olim *Medicos vulnerarios* seu *vulnerum Medicos*, nec non *Medicos chirurgos* dictos esse, appositè observat HEINECCIUS, vir celeb. in *Syntagm. Antiquit. Rom. lib. 1. tit. 25. §. 19.* Add. BRISSONII *Select. Antiquit. lib. 2. c. 4.* Hinc nobis non improbabilis videtur eorum sententia, qui specialiore hunc vocis *Medici* significatum respicientes, chirurgum eo nomine heic potissimum subaudiendum esse existimant. Talis quippe cum frequenter curam habeat vulnere, & quæ sit eorum tractatio ac regimen, quotidie fere experiatur, præ cæteris idoneus atque habilis esse videtur, ut solidum de eorum qualitate judicium ferre queat, præsertim postquam Chirurgia à Medicis clinicis successive & tantum non omnimode neglecta, & solis barbitonsoribus relicta fuit, conquerente desuper BOHNIO in *Medicin. forens. Spec. 1. §. 22.* Quare & in *Ord. Crim. Carol. art. 147. §. 149.* disertis verbis tantum chirurgi, *Wund=Arzte*, nulla facta alius Medici mentione, in ORD. PROCESS. SAXO-GOTH. P. 3. c. 2. §. 1. disponitur, quod peritus barbitonsor, aut balneator, ein genugsam verständiger und erfahrner Barbierer oder Bader, nulla iterum alius
B Medici

Medici mentione injectâ adhiberi debeat. Unde etiam CARPZOVIUS in *Pr. Rev. Crim. P. 1. qu. 26. n. 36. 37.* non sine fundamento putat, solis barbitonsoribus, modo sint periti & rationem iudicii sui dare possint, fidem habendam, eorumque arbitrio de vulnerum lethalitate standum esse. Add. GAIL. *l. 2. Observ. CXI. n. 12.* KRESS. *ad Ordin. Crimin. Carol. art. 147. n. 3. p. 321.* HERT. *de Inspect. ocul. §. 28.*

§. VI.

Equidem non ignoro, ab hac, quam modo retuli, sententiâ nonnullos discedere, dum vel barbitonsores & balneatores ad vulnerum inspectionem planè non admittendos esse autumant, v. STRYK. *de iure sens. disp. 1. c. 2. n. 19.* WELSCH. *in ration. vulner. lethal. judic. c. 15. p. 136.* BOHNIVS *in Exam. vulner. lethal. sect. 1. c. 1. p. 6.* vel in subsidium saltem, si Medicorum copia non detur, solos Chirurgos adhiberi posse arbitrantur. Conf. VALENTIN. *Pandect. Medico-Legal. P. 2. Sect. 1. §. 2. p. 294.* ALBERTI *Jurisprud. Medic. c. 17. §. 13. p. 380.* Verum enim vero sicut illi de barbitonsoribus & balneatoribus imperitis, atque nec in Anatomia, nec Chirurgia probè exercitatis expresse loquuntur, quales ab inspectione & dijudicatione vulnerum removendos esse ultro concedimus, ita hi commode explicari posse videntur de casu, ubi legibus provincialibus cautum, aut moribus receptum est, ut præter Chirurgum etiam Medicus sectioni cadaveris interessè debeat. Planè cum hoc nostro avo ac pro statu præsentis barbitonso-

res & balneatores non solum Anatomiam plerumque negligant, sed & non raro genuinae chirurgiae principia strenue ignorent, ita, ut, iudice WELSCH. *c. l. vix centesimus eorum in anatomia & cadaverum sectione solidi quidquam sapiat.* Hinc, ne quid dissimulem, pluribus in locis constitutionis Criminalis sensus paulisper temperatus & jure vel scripto vel non scripto introductum est, ut tam arduum negotium illis solis non committatur, sed simul expertus etiam Medicus & quidem à Facultate Medicæ examinatus & promotus, atque adeo publico cruditionis atque doctrinae testimonio instructus adhibeatur. HERT, *cit. §. 28. & 30.* Quid quod in multis Germaniæ regionibus munus isthæc, vulnera occisorum inspiciendi & de eorum lethaliitate statuendi certis quibusdam Medicis ac Chirurgis publica auctoritate demandatum est, quorum illi *Städt- vel Land-Physici*, nomine ex antiquo retento, cum Medicina quondam ad Philosophiam & imprimis Physicam, teste Dn. de LYDEWIG *in Prefat. T. II. Consil. Ha- lens. P. 25. n. 124.* relata fuerit; hi vero *Herrschaftliche Barbierer, Städt-Chirurgi, Amts-Barbierer*, vocari consueverunt. Qualia instituta uti in se, cæteris paribus, haudquaquam improbanda sunt, & cum primis etiam eo conducunt, ut Advocatis, homicidæ defensionem suscipientibus, de inhabilitate Medici aut Chirurgi, qui Sectionem peregit, excipere non facile liceat: ita, ubi semel invaluerunt, in iis Jure meritoque acquiescendum est.

S. VII.

Proximum est, ut, quâ ratione ipsa inspectio vulneris legaliter fieri debeat, dispiciamus ubi quidem sigillatim expendisse juvat, quânam 1) ante sectionem, & vulneris inquisitionem, nec non 2) quæ in ea, & tandem 3) quæ post eam observanda sint. Quod igitur 1) ad actus inspectionem vulnerum antecedentes attinet, cum primis necesse est, a) ut Chirurgus, vel etiam unâ, secundum cujusque loci consuetudinem Medicus, a iudice ad instituendam vulneris indagacionem, legitime fuerit requisitus, ne iste vel isti proprio ausu se obstrulisse & non vocati aut denominati iudicium suum deposuisse videantur, consequenter instar testium semetipsos ingerentium suspecti fiant. Conf. MYNSING. *Cent. IV. Observ. 3.* ALBERTI *Jurisprud. Medic. c. 17. §. II. p. 378. & 379.* b) Ut Chirurgus, vel etiam simul Medicus, juramento ad hunc actum constringantur. *vid. Ord. Crim. Carol. art. 149. ubi: Die denn zuvor dazu beydyget werden sollen. junct. art. 147. zu Zeugen gebraucht werden.* Testi enim injurato fidem non haberi, tralatitium est. *l. 9. Pr. C. de Testib. c. 51. X. de Testib. & artestat.* Neque tamen ubique requiritur, ut ante, quam inspectio suscipiatur, juramentum præstetur, sed sufficit interdum, si ille, qui sectionem expedivit, ex intervallo juret, se ita existimare juxta regulas artis suæ, prout quidem deposuit. *vid. ORD. PROC. SAXO-GOTH. P. 3. c. 2. §. 1. ubi: und dergestalt, wie er es auf ferneres Begehren eydlich zu erhalten getrauet, aussagen. Imo si publi-*

publica auctoritate certi Medici aut Chirurgi constituti, & sub jurisjurandi religione assumti sint, v. §. præced. tunc denuo ad singulos inspectionis actus specialiter jurare non tenentur, cum vis juramenti ab initio officii præstiti ad omnes actus sese extendat, KRESS. *ad Ordin. Crim. Carol. art. 149. n. 3. p. 331.* CARPZOV. *Pr. Rev. Crimin. P. 1. qu. 26. n. 40. sequ.* STRYK. *in usu Mod. ff. ad L. Cornel. de sicar. §. 2.* & nec judex Medicum Chirur- gumve requirens, nec Advocatus rei defensionem in se suscipiens, ad singulos actus jurati sint, WELSCH. *in ra- tional. vuln. lethal. jud. c. 15. p. 133.* Qua ratione moti quidam non inepte censuerunt, sufficere etiam jura- mentum à Medico in actu promotionis ad dignitatem doctoralem præstitum, modo scilicet in Academia, ubi promotio facta, juramenti formula ita concepta sit, ut actus sectionis inspectionisque sub se complectatur. v. KRESS. *c. l.* atque in hunc modum Facultas Juridica Viadrina non solum, referente STRYKIO *de jur. sens. disert. 1. c. 2. n. 32.* pronunciavit, sed & Facultas Juridi- ca Hallensis respondit, *in Conf. II. For. Halens. T. 1. lib. 1. Conf. 9. n. 8.* quamvis in Camera nec non in dicasterijs Württembergicis talia juramenta generalia haud qua- quam sufficiant, sed ordinationi Criminali paulo præ- sius insistatur teste HERTIO *de Inspect. ocul. §. 32.* Add. ALBERTI *Jurispr. Medic. c. 17. §. 13. in f.* Præterea c) opus esse videtur, ut Sectionem instituturus in varias primum circumstantias, ad vulneris qualitatem & con- ditionem rite æstimandam aliquid conferentes, veluti in vulnerati ætatem, constitutionem, diætam, deinde

in litis occasionem, armorum genus & qualitatem, lationis modum, chirurgorum adhibitorum solertiam, mortis tempus, & similes, inquireat, cum ex istis non inane ulterius inquirendi iudicium saepe oriatur, tradente WELSCHIO in *rat. vuln. letbal. judic. c. 15. p. 137. § 138.* VALENTIN. in *Pandect. Medico-Legal. P. 2. Sect. I. §. 5. p. 95.* ALBERT. in *jurispr. Med. c. 17. §. 16. p. 383.* Tandem etiam d) Medici ubi forte interveniunt, vel etiam ipsi Chirurghi sedulo cavere debent, ne quis ante sectionem occisi cadaveris stylo seu instrumento quodam ferreo vulnerum profunditatem emetiatur, cum viscera interna eo modo facillime laedi & postmodum error in renunciando committi possit. Comp. VALENTIN. c. 1. BOHN. de *renunc. vulner. letbal. I. Sect. I. p. 11. 12.*

S. IIX.

Actus antecedentes, de quibus modo differuimus, sequitur 2) ipsa sectio, vulnerisque inspectio, quæ, si legaliter fieri debet, instituenda est a) in presentia iudicis, duorum Scabinorum & Actuarii, secundum ordinationem Criminalem Carolinam art. 149. ubi: *Der Richter samt zweyen Schöppen, dem Gerichts-Schreiber ic. juxta ordinationem PROCESSVS SAXO-GOTH. verö P. 3. c. 2. §. 1.* in presentia saltem duarum personarum judicialium, Beyseyn zum wenigsten zweyer Gerichtes-Verwandten. Licet autem BEYERVS in *delincaat. Jur. Crimin. ad art. 146. sqq. post. 16. p. 187.* existimet, hoc ipsum hodie necesse non esse, postquam Medicus & Chi-

Chirurgus scriptum de vulnerum qualitate attestatum ad acta exhibere soleant: vereor tamen, ne hac in parte error concurrere possit. Etenim inspectio hæc ad inquisitionem judicialem sine dubio pertinet, ejusque pars est apprime necessaria, præsertim cum judicem de præcipuo futuræ sententiæ fundamento certiores reddat, & quod nihil aut odio, aut favori datum sit, confirmet. Accedit, quod judex, quem non minus pro defendendo, quam onerando reo sollicitum esse oportet, eo etiam allaborare debeat, ut actus hic arduus ac summè præjudicialis sine tumultu peragatur, nec forsitan ab aliquo ex adstantibus & plerumque adjuvantibus studiosis vel aliis, inter secandum nobilior quædam pars corporis vel vena incautè lædatur aut incidatur, & ita vulnera magis efficiantur, quam detegantur, prout rectè judicarunt CARPZOVIVS in *Pr. Rev. Crimin. P. I. qu. 26. n. 30. sqq.* KRESSIVS ad *Ord. Crim. Carol. art. 149. n. 1. p. 330. § 331.* BARTHIVS in *Hodeg. Forens. c. 6. §. 6. in not. lit. a. p. 877.* Tandem in ORDIN. PROCESS. SAXO-GOTH. c. I. præfecti & justitarii omnes circumstantias memorabiles in inspectionis actu occurrentes literis consignare expressis verbis jubentur, ac proinde ratio à BEYERO allegata penitus concidit. Deinde sectio & inquisitio in qualitatem vulneris fieri debet: b) tempestivè, & quidem juxta ordinationem *Crim. Carol. art. 149.* ante sepulturam vor dem Begräbnis, juxta ORD. PROC. SAXO-GOTH. c. I. sine ulla mora, unverzüglich. Si enim defuncti cadaver putredine jam corruptum est, totum inspectionis negotium dubium

bium manet, nec vero lationis & vulneris qualitas investigari amplius potest. Unde non imprudenter clericis quibusdam in locis injunctum est, ut ne patiantur cadavera violentâ morte defunctorum sepeliri, nisi prævia justitiæ inspectione, referente HERTIO *de inspect. ocul. §. 17.* Neque tamen præcisè septem horas à tempore mortis elapsas esse oportet, antequam sectio instituatur, cum pro ratione tempestatis, corporis defuncti, aliarumque circumstantiarum cadavera mortuorum modo citius, modo tardius putrescere incipiant, rectè advertente ALBERTI in *Jurisprud. Medic. c. 17. §. 14. p. 381.* Quod si vero cadaver occisi ex incuria aut negligentia terræ jam mandatam sit, illud, si recens adhuc & nondum putrefactum, effodi iterum & inspicere adhuc debet. BRUNNEMANN. *de Process. Inquis. c. 7. n. 30.* VALENTIN. in *Pand. Medic. Legal. P. 2. Sect. 1. §. 6. p. 296.* quinimo si inspectio ante sepulturam quidem facta, at non rite peracta fuerit, idem dicendum, ac cadaver è tumulo erutum denuo sectioni submitendum esse putat, & præjudicio confirmat BEYER. in *Pofit. ff. ad L. Cornel. de sicar. n. 5. lit. n. p. 668. in f.* Neque porro c) Loci opportunitas negligenda est, cum sectio instituenda veniat, in loco lucido, nimîaque spectatorum præsentia non obscurato, ne fortè quicquam legitimæ lationis investigationi impedimento sit, commodè monente ALBERTI in *Jurisprud. Med. c. 17. §. 15. p. 382.* Denique d) ratione modi observari meretur, sectionem atque inspectionem vulneris summa cum diligentia & circumspectione expediendam esse, ita ut omnes

omnes ictus, jactus, ac laciones exactissime explorentur & annotentur, v. *Ordin. Crimin. Carol. art. 149.* ubi: Mit Fleiß besichtigen, und alle seine empfangene Wunden, Schläge und Würfle, wie der jedes funden und ermessen würde, fleißig merken und verzeichnen lassen. Add. ORD. PROC. SAXO-GOTH. P. 3. c. 2. §. 1. ubi: eigentlich und überall besichtigt werden. Quo pacto vero, ubi ipsa manus admovenda est, circa vulneris absterisionem, longitudinis, latitudinis & profunditatis exploracionem ipsius cadaveris aperturam, tractacionem & occlusionem procedi debeat, & quibus precise instrumentis utendum sit, illud, cum Medica solum sit contemplatationis, consulto jam prætereo. Interim vide sis WELSCHII *Ration. vulner. lethal. jud. c. 15. p. 138. - 140.*

§. IX.

Factam vero legalem ac sufficientem vulnerum inspectionem & inquisitionem tandem 3) excipit relatio & judicium inspectorum super eorum qualitate, in qua relatione formanda ita illi versari debent, ut, a) ipsam lacionem, prout eandem deprehenderunt, cum omnibus circumstantiis ordinate ac perspicue indicent atque describant, deinde b) de ejus lethalitate aut non lethalitate statuunt quidem ita, ut iis nec nimia temeritas aut audacia, nec nimia timiditas aut tergiversatio jure exprobrari possit. Illo quippe in casu efficiunt, ut insons occidatur, hoc autem ut nocens dimit-

C

dimit-

dimitatur, quorum utrumque grave & cum publicæ utilitatis dispendio, nec non propriæ conscientie læsione conjunctum est, VALENTIN. in *Pand. Med. Legal. P. 2. Sect. 1. §. 10. p. 297.* Hinc quamvis Medici alias inter vulnera *absolutè* sive *semper lethalia*, quæ omnem curationem simpliciter respuunt, & ex quibus necessario mors sequi debet, ac *communiter* sive *ut plurimum lethalia*, quæ raro vel rarissime curari solent & ex quibus plerumque mors oritur, & denique *per accidens lethalia*, quæ in se non adeò difficulter sanari queunt, & tantum per accidens, veluti ob malum vulnerati regimen, aut Medici & Chirurgi imperitiam, mortis causam præbent, distinguere soleant, & ab his iterum vulnera *insanabilia*, quæ sæpè lethalia hæud sunt, utut medelam effugiant, nec non *periculosa* quæ in vitæ quidem discrimen vulneratum adducunt, sæpissime tamen feliciter curata sunt, sollicite secernant, v. ALBERTI *Jurisprud. Med. c. 14. §. 6. §. 8. p. 281. seq.* BARTH. *Hodog. Forens. c. 6. §. 32. in not. tit. 1. p. 989. seqq.* vix tamen opus esse videtur, ut Inspectores vulnerum omnes ac singulas hæc vel similes distinctiones nimis anxie consecutentur, verum subsistere illi possunt in simplici hac vulnerum partitione, quod alia sint *per se* lethalia, alia *per accidens*, ita tamen ut lethalitatem non *in abstracto*, sed in *concreto* æstiment, atque respiciant, consequenter vulnera *per se lethalia* renuncient, quæ huic in specie subjecto vulnerato, habita ratione ejus ætatis, sexus, constitutionis, aliarumque, circumstantiarum

rum

rum, (de quibus copiosissime edisseruit ALBERTI c. 1. §. 9. seqq. p. 283. seq.) necessario necem attulerunt; licet fortè alius robustior exinde mortuus haud fuisset, COCCEJVS in iure *Controv. Civil. tit. ad L. Aquil. qu. 6.* BOEHMER. *Consulr. ac Decis. T. II. decis. 1164. n. 6.* ex contrario autem vulnera *per accidens lethalia* declarent, quæ nec huic individuo, quod laesum est, mortem necessario accelerarunt, utpotè quæ ob imperitiam Medici aut Chirurgi, in consueta & minus essentialia symptomata, malum vulnerati regimen, similesque causas accidentales solum infecta est. De cætero in æstimanda hæc vulnerum lethalitate aut non lethalitate, ad tempus, quo decessit vulneratus, tuto respici non posse arbitramur, ita scilicet, ut si is intra tres, quinque vel septem dies ab accepto vulnere obierit, ex vulnere necessario periisse, sin post longum tempus occuberit ex vulnere haud interiisse existimandus sit. Nam infinita vulnerum genera, variaque individuum constitutio & natura impediunt, quo minus unus idemque mortis terminus in universum determinari hæctenus queat. vid. KLEIN *de diebus criticis c. 2. §. 3.* Postremo c) requiritur, ut vulnerum Inspectores causas quoque subsiciant, quibus permoti pro lethalitate vel non lethalitate læsionis pronunciarunt. v. ORD. PROC. SAXO-GOTH. P. 3. c. 2. §. 1. ubi: und was er für Gründe seiner Meynung hat. Quemadmodum enim in genere depositio testis nullam fidem meretur, nisi is dicti sui rationem sufficientem indicaverit, adeo, ut te-

flis absque ratione deponens non ut homo, sed ut pecus deponere dicatur CARPZOV. *Pr. Rev. Crim. P. 3. qu. 114. n. 62.* BRUNNOVELL *de ratione dicti Test. §. 2. sequ.* ita multo magis in tam gravi tamque momentoſo negotio, quale heic peragitur, neceſſe eſt, ut diſta teſtium, qui eidem interceſſerunt, certo ſtabilique iudicio nitantur.

§. X.

Sed quia interdum, experientia teſte, contingit, ut vel Medicus, vel Chirurgus, vel etiam uterque, iudicium ſuum de qualitate vulneris, utrum lethale ſit, nec ne, ob concurrentes circumſtantias difficiles valdeque impeditus, expromere nolit, ſed rem peritioribus, vel toti alicui Facultati Medicæ committendam eſſe cenſeat: Hinc quaſtio exſurgit, an talis nihilominus invitus cogi poſſit, ut relationi ſuæ de vulnere ipſo iudici exhibitæ adhuc ſubnectat, quid ſibi de ejus lethalitate videatur? ubi quidem pro affirmativa militat, quod Inſpectio vulneris non alio fine, quam ut iudici de ejus conditione & lethalitate vel non lethalitate certo conſtare poſſit, inſtituta ſit, ac propterea is, qui ad requiſitionem iudicis eidem interfuit, omniaque coram oculis ſuis contemplatus, omnia manibus percontatus eſt, non magis teſtimonium, quam alius teſtis, detrectare queat. Verum enim vero his rationibus non obſtantibus contrariam ſententiam merito ante-

anteponendam esse arbitror, partim quoniam in Ord.
Criminali Carolina hac de re nihil conceptis verbis di-
spositum, sed Chirurgis solum in *art. 149.* injunctum
est, ut omnia vulnera, verbera, ictus, curiose obser-
vent, & annotent, partim, quoniam testes quidem ad
testimonium de facto controverso, quod ipsi viderunt
& audiverunt, ferendum cogi queunt, nemo autem
id quod sentit, aliorum examini sæpe iniquo invito
subjicere tenetur, partim, denique, quoniam hoc in ca-
su alii peritiores non desunt, qui super vulneris quali-
tate consuli, eorumque judicium exquiri potest. Et
licet in *ORDIN. PROC. GOTH. P. 3. c. 2. §. 1.* cautum
sit, Chirurgum rationes etiam suæ sententiæ judiciali-
ter explicare debere vi §. præced. ibidem tamen ejus-
modi speciem præstrui, ubi barbitonfor judicium suum
de qualitate vulneris ultro jam exposuit vel exponere
paratus est, nemo non videt.

§. XI.

Supereft, ut de effectu rite & legaliter factæ inspe-
ctionis eamque infecutæ renunciationis vulnerum pau-
cissimis adhuc edisseramus. Quod si ergo Medicus se-
cundum ea, quæ hucusque diximus ubique, egerit, for-
mamque in ordinatione Carolina aut alias jure pro-
vinciali præscriptam vel moribus comprobata exa-
cte observaverit, tunc certe ejus depositioni de vulne-
rum qualitate & conditione regulariter plena fides ha-

betur. Quemadmodum enim in genere cuilibet perito in arte sua creditur, l. 1. pr. ff. de inspic. ventre. & ibi GOTHOF. lit. m. MYNSINGER. cent. 6. observ. 34. ita etiam Medicorum asserto sine dubio standum est. c. signifiasti. 18. X. de homicid. volunt. vel casual. adeo ut etiam unius sive Medici, sive Chirurghi jurati artisque suae periti attestatum, si plurium non detur copia, plene probandi vim habeat. v. Ordinat. Crim. Carol. art. 149. ibi: eñnem oder mehre Wund-Aerzten, so man die haben, und solches geschen kan. ORDIN. PROCESS. SAXO-GOTH. P. 3. c. 2. §. 1. ibi: eines gnugsam verständigen und erfahrenen Barbiers oder Baders. MYNSINGER. cit. observ. 34. n. 6. 7. GAIL. l. 2. observ. CXL. n. 4. seqq. HORN. de probat. ple. na per unum testem. c. 2. rbes. 27. nisi per Leges provinciales aliud obtineat, & plures uno praecise requirantur, qualia exempla refert. HERT. de inspect. ocul. §. 29. Add. BEYER. post. ff. Tit. ad L. Cornel. de sicar. n. 5. in not. lit. n. Hinc sicut in genere iudex, à peritorum in arte iudicio sine gravissima causa recedens injuste juxta ac imprudenter, imo contra conscientiam suam facit, atque sinistra opinione semet onerat, ut injustam dixisse sententiam, eumque, contra quem talem sententiam peritorum iudicio adversam pronuntiavit gravasse praesumatur, docente MEVIO P. 2. Decis. 261. n. 7. 8. ita etiam in casu homicidii commisso iudex regulariter secundum Medicorum depositionem & renunciationem sententiam ferre poenamque homicidae dictare tenetur. Etenim si Medici sive Chirurghi asserant vulnus inflictum

inflictum lethale fuisse, ex eoque vulneratum necessa-
rio obiisse: reus ad poenam mortis condemnatur. Si
vero Medici contrarium deponant, & vulnus mortife-
rum fuisse negent, consequenter vulneratum vel ex ma-
lo regimine vel. ex symptomate, aliave causa acciden-
tali decessisse censeant: poena solum extraordinaria vul-
neranti dicitari solet CARPZ. *Pr. Rer. Crim. P. 1. qu. 26.*
n. 44. seqq.

§. XII.

Neque tamen temere existimandum est, abscisse
semper & indiscriminatim Medicorum aut Chirurgo-
rum iudicio standum esse, ita, ut nulla penitus in con-
trarium probatio admittenda sit. Nam quod Pontifex
in *c. 14. X. de probat.* de obstetricibus ait, illarum saepe
manus falli & oculos, illud sane non injuria etiam ad
Medicos & Chirurgos quodammodo applicari potest.
Hinc si reus, ejusve defensor in defensione sua contra-
rium, vulnus scil. non fuisse lethale probare velit, utique
audiendus est CARPZ. *pr. Rer. Crim. p. 1. qu. 26. n. 47.* eo-
que in casu relatio à Chirurgis aliisve Medicis exhibita
ad Facultatem aliquam Medicam ut plurimum transmit-
ti, ejusque iudicium desuper exquiri solet, quæ, si vul-
nus, quod isti lethale esse existimarunt, non lethale esse,
ex probabilioribus & firmiteribus argumentis adstruat,
in hoc iudicio iudex merito acquiescit, & tunc senten-
tia prior, quasi ex falsis instrumentis lata, retractatur.

CARPZ.

CARPZ. c. 1. GAIL. l. 2. *Observ. CXI. n. 16. §qq.* MYNSING.
cent. 6. Observ. 35. Ne tamen in infinitum sententia-
 rum retractatio concedatur, ultra duas vices eam non
 permitti monet STRYCK. *in usu Mod. ff. ad L. Cornel. de*
ficar. §. 4. in fin. Verum ne limites mihi propósitos
 in praesentia transliam, plura nunc addere superfedeo,
 ac de cætero DEO Ter Optumo Maxumo pro infinitis
 in me hucusque collatis beneficiis submissas gratias ago,
 & ut in posterum quoque mihi clementissime
 adesse velit, devote contendo.

FINIS.

Engelst, Diss., 1735

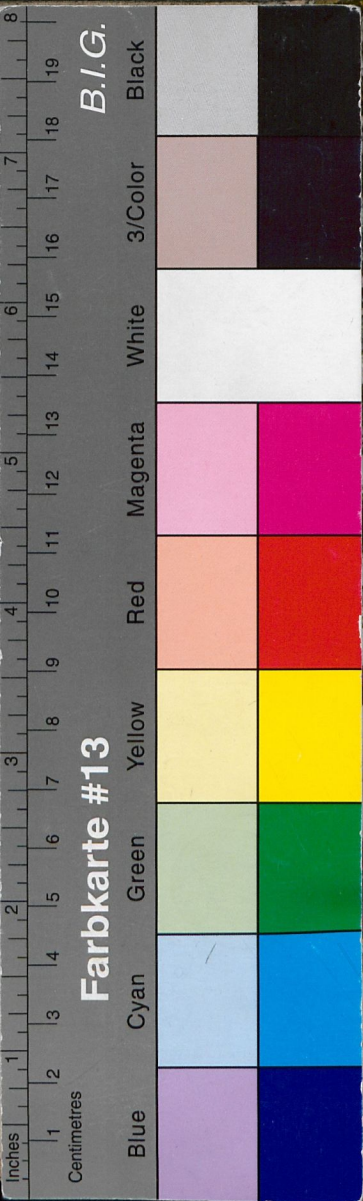
ULB Halle

005 367 840

3

1023

1735, 21a

22

DISSERTATIO INAUGVRALIS IVRIDICA,
DE
FIDE & LEGALITATE
MEDICI IN INVESTIGANDA
VULNERVM LETHA-
LITATE,

RECTORE VNIVERSITATIS MAGNIFICO,
FACVLTATIS IVRIDICÆ P. T. DECANO,
DN. TOBIA JAC. REINHARTH,
ICTO, RELIQUA,
INCLVTÆ FACVLTATIS IVRIDICÆ
ERFORDIENSIS

CONSENSV ET AVCTORITATE,
SVB PRÆSIDIO
DN. CONRADI WILH. Streckerz,
ICTI, IVRIDICÆ FACVLTATIS ET IVDICII ELECTORALIS PROVINCIALIS
ASSESSORIS, PROFESSORIS PVBLICI, CIVITATIS ERFORDIENSIS
STNDICI ET CONSVLIS,

PRO GRADV DOCTORALI
RITE AC LEGITIME CONSEQVENDO,
PVBLICE DEFENDET
AVTOR
HENRICVS GOTTLIEB JACOBS,
Gottharus.

IN AVDITORIO ICTORVM MAIORI
DIE XXIIII. MARTII, M DCC XXXV.

ERFORDIÆ, Typis HERINGII, Acad. Typogr.